

[Gorrssen.]

færre trafikuheld, tværtimod øges hastighederne med flere og alvorligere uheld til følge netop i boligkvarterer, som der jo her er tale om.

I lovforslaget er der hjemmel til f. eks. at kræve udlagt holdebanearealer for at sikre parkeringsarealer, men lige så vigtigt forekommer spørgsmålet om cykelstier at være, og folketinget bør under behandlingen se nøje på hele dette område. Enhver lejlighed må benyttes til en forøget indsats mod trafikulykker, der som bekendt bl. a. er en væsentlig medvirkende årsag til øgede sygehusudgifter. Det kan vel også nævnes, at savnet af en cykelsti kan betyde, at der må ofres udgifter på befordring af skolebørn.

Ved lovforslagets behandling kunne det være ønskeligt at kende lidt nærmere til de bebudede regler om vejnavne; et lille spørgsmål som regler om en fornuftig skiltning af vejnavne kan have betydning for færdsels-sikkerheden.

Det må hilses med tilfredshed, at der ikke er fastsat et renteloft i de tilfælde, hvor kommunernes forskud finansierer et arbejde, men at rentesatsen fastsættes af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med indenrigsministeren. Kommunerne må i dag betale dyre renter for deres eventuelle lån, og den samme rente må i hvert tilfælde kunne afkræves de private lodsejere.

Endelig kan der være grund til at se lidt nærmere på de tilfælde, hvor erstatningsudgifterne efter lovforslaget skal afholdes af kommunerne. Det er muligt, at bestemmelserne er rimelige, men det bør nok undersøges, om de private grundejere, der er interesserede i udlæg af en privat fællesvej, ikke i nogle tilfælde burde afholde disse udgifter.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget om private fællesveje.

Stæhr Johansen: Jeg vil gerne takke ministeren for fremsættelsen af dette lovforslag. Forholdet er jo det, at da vi behandlede vejlovene sidste år, fik vi i betænkningen indføjet, at man i denne samling skulle fremsætte dette lovforslag om de private fællesveje. Det lovede den tidligere minister, og den nuværende minister har altså indfriet dette løfte.

Jeg vil ikke undlade at sige, at det er efterhånden noget af et kunststykke at få afvejet og samordnet de interesser, der spiller ind, når talen er om vejene. Foruden de offentlige myndigheders fordring på en vejlovgivning, der er til at administrere, og som nøje fastlægger kompetenceområderne, er snart sagt alle borgere i landet på den ene eller anden måde interesseret i vejlovgivningen. Interessen er endog flersidig, idet borgers interesse som lodsejer eller lejer ikke nødvendigvis behøver at være sammenfaldende med hans interesse i egenskab af trafikant. Men fælles for alle er interessen i at få skabt klarhed over rettigheder og forpligtelser og helst på en så overskuelig måde som muligt.

Da vi i sidste samling behandlede loven om de offentlige veje, koncentrerede diskussionen sig om den nye administrative hovedopdeling af vejnettet i tre adskilte områder under henholdsvis statens, kommunernes og amternes bestyrelse. Endvidere var der tale om en byrdefordelingslov af vidtrækkende betydning derved, at vejrefusionerne og vejfondstilskuddene blev afskaffet. Imidlertid blev der i og med denne lov også vedtaget nogle af de bestemmelser, som skal afløse vejbestyrelsesloven, nemlig den væsentlige del af kapitel 1 og kapitel 4, medens revisionen af de øvrige kapitler samt en lovgivning om grundejerbidrag til offentlige veje blev udskudt. Det samme gjaldt den nye privatvejslov, som den daværende trafikminister over for folketingsudvalget lovede at fremsætte i indeværende folketingssamling, et løfte, der, som jeg sagde før, nu er blevet indfriet.

I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag lover ministeren, at de manglende dele af loven om offentlige veje ligeledes vil blive fremsat i denne samling, og jeg kan da ikke tilbageholde en bemærkning om, at det ville have været ønskeligt, om dette også var sket nu, men måske kan ministeren røbe lidt om, hvornår han agter at fremsætte den sidste del af disse lovforslag, som er nødvendige for, at vi kan få en samlet drøftelse af vejene.

Som der er givet udtryk for i den betænkning af 1964 fra vejlovsudvalget, som stort set danner grundlaget for det foreliggende lovforslag, var der i udvalget enighed om, at reglerne for grundejernes stilling i rela-